

S
nt

vágo
ar es
k at
alok.

(8-40.4)

(cs)

nél

9-14.10

ak

Teher.

08
98
95
60
83
43
87

60
99
33

92

ild.
en meg-
eg, mint

(98-11)

us.
s mint

Szerkesztőségi Iroda:
Nagybecskerek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.
Kiadóhivatal:
Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizet-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.
Telefon 21. szám.

TORONTÁI

POLITIKAI NAPILAP.

Felolvasó szerkesztő: Dr. Brújjer Lajos.
XXXIII. évfolyam. 19. szám.

Előfizetési árak:
Égész évre ——— 24 kor.
Félévre ——— 12 .
Negyedévre ——— 6 .
Égy hóra ——— 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések
A kiadóhivatalban fogadtatnak el
Azonnálval az összes hirdetési
árakban.
Mejelenik
vasár- és ünneppapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagybecskerek, 1904.

Hétfő, január 25.

A gyülekezési szabadság és Torontálvármegye.

Nagybecskerek, január 25.

(X) Mikor nagyon elposványosodnak az obstrukció vizei, akkor gondoskodni kell arról, hogy felfrissüljenek. S mi lehetne alkalmasabb ilyenkor, mint egy kis leleplezés? Az a bizonyos akta, amit elvisznek a miniszterelnök íróasztaláról, vagy amelynek tartalmát egy magáról megfélekezett alantas közeg azokkal közöl, kik tőkét kovácsolnak belőle, az mindig biztos hatásra számíthat. Amint biztos szenciáció minálunk minden, aminek személyes éle van.

Ezuttal Zichy Adár gróf érezte a szükségét annak, hogy a szegény szocialistákat megvédje a gonosz, kegyetlen miniszterelnök ellen, amennyiben kérdést intézett Tisza István grófhhoz, vajjon igaz-e, hogy a népgyűlésekre vonatkozólag „titkos” rendeletet intézett a főispánokhoz.

Ebben a titkos rendeletben az a legérdekesebb, hogy a miniszterelnök maga se csinált belőle titkot, sőt ismételt hivatkozott rá. Nem is lehetett abban titkolni való, hogy az ország miniszterelnöke irányt ad arra, hogy a hatóságok milyen mértékben alkalmazzák a maguk diskrecionális jogkörét. A miniszterelnöknek ez annyival is inkább kötelessége, mivel a gyülekezési jog gyakorlása körül a hatóságoknak jogai és kötelességei vannak s mivel ezek a törvényben körülírva nincsenek, a kormányzatnak képezi hivatását ebben a tekintetben saját felelőségére eljárni.

Más kérdés azonban az, vajjon csakhogy fennforgott-e a szüksége annak, hogy a miniszterelnök külön intézkedést tegyen. A rendelet szó szerint így hangzik:

Hozzám érkezett jelentések szerint a szocialdemokrata part vezetősége az utóbbi idő-

ben mind sűrűbben küldi ügynökeit és megbízottjait az ország egyes vidékeire népgyűlések rendezése érdekében s így a hatóságok mind gyakrabban jönnek abba a helyzetbe, hogy a népgyűlések megtarthatása tárgyában határoz-
zanak.

En a gyülekezési jogot rendszerint a legliberálisabban kívánom értelmezni, mert a nép között terjesztett téveszmék önmagukban hordják ellenszerüket, s az ilyen zavaros áramlatok a nép kijózanodása folytán természetes halállal mulnak ki. Ezen természetes folyamatot megakasztó, gátló vagy tiltó intézkedéseket tehát indokoltnak csak ott tartom, hol azokat a közbiztonság és állami rend szempontjai feltétlenül szükségessé teszik.

Mint hogy pedig sajnálattal arról is értesültem, hogy ezek a népgyűlések több helyen a nép nyugalmának és békéjének megzavarását, a közrend és a közbiztonság megtámadását idézték elő, az állami rend érdekében felhatalmazom a rendőri hatóságokat, hogy ily helyeken a bejelentett népgyűlések tudomásul vételét — újabb rendelkezésemig — ezekből az indokokból megtagadjassák.

Amidőn erről főispán urat megfelelő intézkedés végett értesitem, egyúttal fölkérem, hogy a rendőri hatóságoknak a népgyűlések engedélyezése és azok megtagadása körüli eljárást figyelemmel kíséren és őket a jelzett intencióm-nak megfelelően irányítani sziveskedjék.

Torontálvármegyében minden igazságos gondolkozású ember, ki a viszonyokat nem doktrínák szerint, hanem saját tapasztalásából mérlegeli, helyeselni fogja Tisza gróf ez intézkedését. Ép itt Torontálban tudjuk legjobban, hogy lelkiismeretlen munkásvezérek, kik a felizgatott nép filléréiből biztosítanak maguknak kényelmes, jó életet, ezeknek a munkásgyűléseknek a megtartásával igenis megzavarják a nép békejét és nyugalmát, megtámadják a közrendet és közbiztonságot.

Sőt merjük állítani, hogy a miniszterelnök kötelességmulasztást követett volna el, ha nem intézkedik ebben a mind-nagyobb hullámokat felverő mozgalomban.

Az obstrukciós urak talán nem tudnak róla, de nekünk még emlékünkből vannak azok a nagy- és kistoráki zavargások, melyek az aratók békés munkáját meggátolták s melyeket csak a katonaság tudott megfékezni. Azután jól emlékszünk azokra az ittebei felizgatott emberekre, akik a főszolgabíró lakásába törtek be s ott fenyegetőztek a legképtelenebb dolgokkal, csupán csak azért, mert a főszolgabíró nem volt egy véleményen a szocialistákkal. Hát a botosi lázongókat nem kellett csendőr-különítménnyel kuralni? Réva-Ujjfalun és Tordán nem fenyegetőzik a szocialista tömeg, mely néhány hangosszavu vezérrel hallgat?

Nekünk torontáliaiaknak elég volt abból a szabadságból, mely abban áll, hogy az elszánt ember, kinek mi veszteni valója sincs, annak a békés polgárnak élet- és vagyonbiztonságát fenyegeti, ki nyugodtan jár a dolga után.

Ott, ahol a szocializmus azt követeli, hogy a munkásnak tisztességes fizetése legyen, méltányos munkaidő mellett, ott mellette állunk s ha kell ellene fordulunk a munkaadónak, ki azt megtagadja, akár nagybírtokos, akár szabó a munkaadó.

De mikor tudjuk, hogy a félrevezetett nép most már úgy képzei a szocializmust, hogy el kell kergetni papot, tanítót, tisztviselőt s minden egyes tüntetésnél nemzet és államellenes törekvések kerülnek felszínre, akkor csak közszóval fogadjuk a miniszterelnök intézkedését, mely hivatva van nemcsak a közbiztonságot fenntartani, de talán képes is lesz rövidesen kiirtani a méletyt, mely fájdalom oly nagy gonddal megfertőztette ami ezelőtt oly higgadt gondolkozású népünk lelkiületét.

A „TORONTÁI” tárcája.

Tarsadalmunk képe. *)

Írta: **Török Ferenc.**

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Amit maig még senki sem tudott a világon, most kénytelen vagyok elárulni, t. i. én is foglalkozom a repülőgép eszméjével. Csakhogy én abban különbözöm a többi feltalától, hogy gépem immár tökéletes, kormányozható és ami fődolog, légüres térben is lehet vele közlekedni.

Természetes dolog, ennek alapján egyik bolygóról a másikra utazni, pl. földünkéről a holdba, gépem segítségével éppen annyi, mintha Nagybecskerekéről a gyorsvonattal Párisba utaznánk. Dehát — fogják kérdeni — miért nem mutatom be a nagyvilágnak, hogy valósulna megkoszorús költőnk ideája.

Ennek oka tisztelt hölgyeim és uraim gépem anyagában rejlik, mely ez idő szerint még oly tökéletes, hogy rajtam s kormányosomon kívül más halandó alig hiszem rászánná magát egy légi utazásra.

Tessék más anyagból előállítani, — fogják mondani!

Az ám! Csakhogy magam is abban a bajban szenvedek, a miben a legtöbb föltaláló: nem rendelkezem a kellő anyagi erővel.

Pedig hiszjék el, mindent megkísérlettem ez irányban is. Összeköttetésbe léptem különféle konzorciumokkal egy repülőgépgyár létesítése tárgyában, azonban eredménytelenül.

Most legutóbb is — én ezelőtt hat nappal, levelet kapok Párisból, egyik barátomtól, melyben

Felolvasta a szerző a nagybecskereki szabad liceum január hó 24-iki előadásán.

ertesít ez ügyben a Rotschild-esoporttal folytatott tárgyalásairól.

Egészen bele voltam gaba-yodva a számok tömkelegébe, midőn közbe jött körülmények eszembe juttattak, hogy egy pár nap múlva előadást kell hogy tartsak e helyen.

Javában töprengtem a felett, hogy előadásom, mint megnyitó előadás, milyen tárgya legyen és milyen keretben mozogjon, midőn belép repülőgépem kormányosa, kinek találmányom létesítésénél elévülhetlen érdemei lévén, igen jó barátom s ki — mellesleg legyen megjegyezve, — nagy történelész, csillagász s a lélekvándorlás tanának rendületlen híve.

Előadom neki, hogy mily súlyos feladattal állok szembe s kérem, hogy mondjon valami jó eszmét, a mi alkalmas volna a feldolgozásra.

Legcélszerűbb volna, — mondja a kormányosom, valami társadalmi irányu, pl. rámutatni a társadalmi életünk összhangját zavaró hibákra és azok okaira, melyek igen nagy befolyással vannak a kulturintézmények mikénti fejlődésére.

Hát ez nem volna rossz, mondtam én, csak-hogy nagyon terjedelmes lenne s szörmentén kellene elbanni a kérdéssel s ugy nem érném el azt, a mit vele célozni akarnék.

Dehogynem terjedelmes, mondja kormányosom s szörmentén nem is lehetne fejtegetni a kérdést. Például én helyedben a következőket találnám fel:

Kiindulnék egy hasonlatból. A társadalmat úgy állítom a nagyközönség szemé elé, mint egy testet, a különféle jótékony célu és kulturális intézményeket pedig mint annak tagjait; a társadalom vérrendszerét, verkeringését képezvén az emberi akarat kifejezésre jutása, az érdekek, a politikai és társadalmi nézeteltérések, a közvélemény, a szokások, az illemszabályok, szóval az a lüktető erő, mely nélkül társadalmi élet nem képzelhető.

És most fölláttanám a tételt; ha rossz a vér, ha annak keringése szabálytalan, rendellenes, beteg a test és e betegséget a test minden tagja érzi. Ha ez áll, önként következik, hogy a nagy testnek, a társadalomnak hibái és erényei annak tagjaiban, a különféle intézményekben, de különösen a kulturintézményekben híven visszatükrözödnének.

Persze ezt hosszabb lére eresztenéd föl; aztán ele a szemüveggel, a mi elfogulatlaná tesz s a mit azon keresztül látsz, csak mond el bátran, biztosítlak róla, hogy nagy hatást fogsz elérni.

Hja barátom, mondtam kormányosomnak, rövid az idő az ilyen vizsgálódásra; aztán az én szemeim egy kissé gyöngék is. Hanem kíváncsi vagyok, hogy te mit látsz egy ilyen szemüvegen keresztül?

Hogy én mit látok? kérdezte kormányosom; hát hallgass ide!

Bizonyosan tudod, hogy ennek a nagy társadalomnak alkotó elemeit, az embereket nem annyira az erkölcsi törvények utalják egymásra, jobban mondva fűzik egymáshoz, mint inkább azok az érdekek, melyek a megélhetés mikéntjéből fejlődnek ki. Más szóval korunk iránya tul anyagias, mely — Kossuth szavaival élve, — nagyon apasztólag hat azon nemesebb érzelmekre, melyekből az önzetlen nemes tettek születnek.

Mégis az ilyenü érdekeknek létjoga meg van az emberi életben, mert ezekből származnak a vagyoni és üzleti összeköttetések, ezek alapfel-tételei a vagyonesodásnak és jólétnek.

Azonban elbirálás alá esik s nincsen helye ennek ott, hol a barátság, társasélet, az igazi rokoni szeretetből kifolyó összeköttetés, szóval hol az emberek közötti életközösség kezdődik.

Mert tapasztalhattad, hogy többeket, de csak ha egyeseket is önző érdekek kötnek egy társasághoz s annak tagjaihoz, ott sértve van mindjárt

A tűzoltó-egyesület közgyűlése.

Nagybecskerek, január 25.

A nagybecskereki önkéntes tűzoltó-egyesület tegnap délután tartotta dr. Grandjean József elnöklése mellett rendes évi közgyűlést, melyen a tagok nagy számban vettek részt. A közgyűlés lefolyásáról a következő tudósítást adjuk:

Dr. Grandjean József elnök szép szavakban nyitván meg a közgyűlést, felolvastatja az elnökség évi jelentését, mely a következő adatokat tartalmazza: A testületnek az elmúlt évben 63 működő tagja volt, azaz 5-tel kevesebb, mint az előtte való évben. Ezen csökkenés onnan magyarázható, hogy a múlt évben 12 tag lépett ki a városból való elköltözés folytán, és ezek helyett csak heten léptek be új tagul.

Kitűnik azonkívül a jelentésből, hogy a pártoló tagok száma a lefolyt évben 124-ről 111-re apadt le. Ezen apadást a jelentés annak tulajdonítja, hogy a háztulajdonosok, akiknek száma városunkban jóval meghaladja a 2000-et, kevés lelkesedéssel vannak ezen testület iránt, amelynek tagjai önzellenül, sokan életük veszélyeztetésével éppen az ő, tudniillik a háztulajdonosok érdekeit szolgálják. A polgárság érdeklődésének ezen hiánya folytán az egyesület még mindig nélkülözi a modern tűzoltószereket, amelyekre pedig az oltás sikeres végzésére, különösen nagyobb tűzvérszél okvetlenül szükség van. Hogy a közönség érdeklődését feikeltse és a pártoló tagok számát növelje, a vezetőség gyűjtőívek kibocsátását határozta el.

Az egyesület múlt évi működéséről a következőket közli a jelentés: Az elmúlt évben összesen 24 tüzeset volt. Ezek közül 12 esetben kivonult a tűzoltóság, 12-ben pedig ez nem volt szükséges, mivel csak kisebb kénytelenítet jeleztek. Vak tüzriadó 2 esetben volt. Az egyet a múlt évben 14 nagyobb gyakorlatot tartott és két heti oktatásban részesített 20 honvédet. Azonkívül a nagybecskereki közigazgatási tanfolyam hallgatói is részesültek 8 napi oktatásban, melyen az országos szövetség kiküldötte szerepelt mint előadó.

A Londonban tartott tűzoltóvilágkongresszuson az egyület Kuhn János parancsnok képviselte.

A testület múlt évi zárszámadásai 6137 korona 09 fillér bevétel és 6106 korona 09 fillér kiadást mutatnak ki; a pénzmaradvány 31 korona 09 fillér.

Az egylet kebelében alakult „beteg-önsegélyző pénztár” 1535 kor. 46 fill. bevétel és 1351 kor. 43 fill. kiadást és 184 kor. 03 fill. pénzmaradványt mutat ki, míg a betegsegélyző pénztárnak a jelentése szerint 4819 kor. 06 fill. penzkészlete van, mely helybeli pénzintézetekben van gyűmölcsözőleg elhelyezve.

A közgyűlés helyeslőleg vette tudomásul a jelentést és azután áttért a tisztújításra, mely egyhangulag folyt le a következő eredménnyel: Elnök lett: Dr. Percsics Zoltán.

Választmányi tagok: Jankó Ágoston, dr. Grandjean József, Mayer Rezső, Weiss Izidor, Lucics Miklós, Franz J. L., dr. Demkó Endre, Daniel Ferenc, Benkovich Mihály és Schwarz Mór.

Számvizsgáló bizottság: Stagenschmidt János, Annau Ádám, Bauer Henrik.

Az orsz. szövetségbe képviselőül beavastattak: Kuhn János, Száviás Sándor.

Pénztáros: Kadelsburger L., Orvos: dr. Mencer Izidor. Ügyész: dr. Végh Lajos. Titkárok: Benkovich Miklós és Pflock Nándor. Egyleti lelkész: Szabó Ferenc apát.

Műszaki tisztviselők: Parancsnok: Kuhn János. Helyettesparancsnok: Száviás Sándor. Szolgálatvezető: Oriold Miklós. Mernők: Knab Ádám. Segéd: Giffinger Imre. Mászóparancsnok: Mészáros Ferenc. Szivattyúparancsnok: Dormuth M. és Klaszky J. Gazda: Kitel Antal. Gépfelügyelő: Wégling Ferenc. Heck Gyula. Racz Ede. Kocsikezelő: Stagenschmidt József. Szakaszvezetők: Schneider Ádám és Kortye Antal. Csővezetők: Pajor Ferenc, Fábán N., Streff M., Pfeiffer A. Szivattyúvezetők: Bunyk János és Ansel Ferenc. Miután még Száviás Sándort egyhangulag megválasztották tb. főparancsnokká, a közgyűlés véget ért.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggeli 1/6 órától kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 1/6-tól 1/8-ig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délből gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

— **Kinevezés.** A pénzügyminiszter Faragó Lajos, Bart József és Schusztner Mihály, p. ü. számgépkornokot p. ü. számszítékké nevezte ki a nagybecskereki p. ü. igazgatóság mellé rendelt számvénőséghez.

— **A közigazgatási tanfolyam vizsgái.** A közigazgatási tanfolyamon ma délután kezdtek meg az első félévi vizsgákat, amelyek 30-ig bezárólag minden nap délután 4 órától 8 óráig tartanak.

— **A szabad liceumból.** A nagybecskereki szabad liceum tegnap délután tartotta második előadását a Munkásképző és társas-egylet helyiségében. Tegnap Török Ferenc tanár tartott érdekes felolvasást „Társadalmunk képé”-ről, a melyet a nagyszámú hallgatóság élénk tetszéssel hallgatt meg s a felolvasót zajosan megtapsolta. Török tanár előadását tárcánkban egész terjedelmében közöljük.

— **Az ifjusági egyesület köréből.** A helybeli ifjusági egyesületben tegnap délután Kolb Lajos all. polgári iskolai tanár tartott előadást „A csillagászati földrajz” köréből c. alatt. Az előjétel végig hivatalon ismeretterjesztő tárgyat érdekes és vonzó modorban adta elő. Az ifjuságnak alkalma volt a földgömbörről, a bolygórendszeréről, a bolygók napközüli utjáról, a mellék-bolygókról, különösen a holdról, a nap- és holdfogyatkozásról, a föld megvilágításáról és megmelegítéséről és ennek következményeiről szerzett ismereteit felfrissíteni és megerősíteni. A derék előadónak az ember állásáról a világegye-

temben és Isten nagyságáról és bölcsességéről mondott szavai mély hatással voltak az ifjuság lelkületére. Kolb előadása méltó folytatása volt az együletben az egész tél folyamán tartott szebbnél-szebb előadásoknak. Az előadót Bányaai Jakab igazgató elismerő és köszönő szavain kívül az ifjuság zajos éljenzése és tapsai jutalmazták.

† Schulte Vilmosné

Schulte Vilmos törökkanizsai nagybirtokost, mint részvétellel értesülünk, súlyos csapás érte, amennyiben neje szül. beodrai Karátsónyi Erzsébet e hó 22-én életének 39-ik, boldog házasságuk 21-ik esztendőjében több heti szenvedés után Budapesten meghalt. A boldogult urnó halála mély gyászba borítja nemcsak kiterjedt előkelő családját, de egész Törökkanizsát és vidékét, a hol az elhunyt valóságos jóltevője volt a szűkölködőknek. Évenként ezekre menő jótékonytárgyakat gyakorolt a szegények között; száz és száz gyermeket ruházott fel és számtalan családot látott el segélyvel, ajándékkal, úgy hogy alig van szegénysorsu család a két községben, mely jótéteményeit ne élvezte volna. Kitiünő, szorgalmas háziasszony volt a megboldogult s a férjével mintaszerű boldog házassága alatt a nagy gazdaságban igazi segítő társa volt férjének. E mellett Törökkanizsa és Torontál-Józsefalva községeiben is tevékeny részt vett; elnököje volt a vörös kereszt-egyletnek, védnököje volt az összes ottani tanintézetek gondnokságának, a tűzoltó együletnek s a temetőnek egyetnek zászlóanyja volt s minden jótékonytárgy mozgalom vezetője s eltető lelke. Az elhunyt vasárnap hajnalban szállították haza s ma délután temették el a törökkanizsai temetőben lévő családi sírboltba örösi részvet mellett. Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki:

Törökkanizsai Schulte Vilmos úgy saját, mint sgora beodrai Karátsónyi Andor, nemkülönben számos rokon nevében fájdalomtelt szívvel jelenti, hogy szeretett felesége, illetve nővére és rokonuk törökkanizsai Schulte Vilmosné szül. beodrai Karátsónyi Erzsébet életének 39-ik, boldog házasságuk 21-ik esztendőjében, hosszú, kínos szenvedés után jobblétre szenderült. A drága halott hűt teemeri folyó hó 23-án délután 3 órakor fogtak a kerepesi uti temető halottasházán a róm. kath. egyház szertartása szerint beszenteltet és folyó hó 25-én délután 3 órakor a törökkanizsai családi sírboltban örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent miséldozat folyó hó 26-án délelőtt 10 órakor fog Török-Kanizsán a róm. kath. és Beodrán a kegyuri templomban az egék Urának bemutattni. Budapest, 1904. évi január hó 22-én. Nyugodjék békeben!

— **A megyei tűzoltó-szövetség közgyűlése.**

Torontálvármegyei tűzoltó-szövetsége január 31-ikén délelőtt 10 órakor tartja Nagybecskereken a vár-

minden nemesebb indulat az emberben; az összehajló képesek meglátnak, az egyetértés megszűnik, viszályok támadnak s utóvégre az a társaság vagy felbomlik, vagy ha mindezek dacára is fennáll, élete olyan, mint a haldokló emberé.

Ime barátom, az elfogulatlanság szemüvegén át azt látjuk, hogy társadalmi életünk egyik nagy hibája a társas életbe is bevitt önző érdek, melyet méltan nevezhetünk társadalmi életünk filokszérájának. Ez szüli azt is, hogy a mi kis társadalmi életünkben szó sincs többé az egyéni vélemény szabad nyilvánításáról.

Hohó pajtas, — kiáltottam közbe, — ez egy kissé merész állítás!

Csak annak látszik, — folytatta kormányosom, — mert ha alaposan vizsgálod, tapasztalni fogod, hogy az emberek jó nagy része — nem véve ki a műveltebb osztályt sem, — bár erőteljes magában a saját esze szerint járni és gondolkodni, mégis, csak hogy önző érdekeit lássa előmozdítani, magára engedí disputálni a mások nézeteit, szokásait, fölfogását, tévedéseit s hogy a meggyőződésükben, sőt a lelkiismereti dolgokban is könnyen bele esik e hibába, a tapasztalat eléggé igazolja.

Kénytelen voltam igazat adni neki.

Az önző érdek szüli azt is, folytatta, hogy az a laza kapocs, ami még fenntartja az emberek és családok közti összeköttetést s az illem szabály pragafusai által előírt szokások megtartására kényszeríti, a legtöbb esetben alérzelemből, képmutatásból, kevés becsü sziveségből származik. Kormányosom egészen belemelegedett a fejtegetésbe.

Az önző érdek az oka, hogy gyakran s legtöbbször a közvélemény homlokegyenest ellenkezik az igazsággal; hogy egyesek vagyoni és társadalmi állásokból kifolyólag részint befolyásokat érvényesítve, részint az emberek jóhiszeműségére támaszkodva, részint azok szorult helyzetét kiak-

názva: a közvéleményt aszerint idomítják, amint éppen nekik tetszik. Bizonny barátom, kiálott föl fájdalommal, ez őlt meg annyi nemes törekvést, annyi jóindulatot és közhasznu kezdeményezést már csirájában.

És mit gondolsz, kezdte, honnan van az, hogy minden nemesebb eszme iránt meg van a nagy lekesedés, de nyomban reá következik a hideg közöny, azaz, hogy lekesedésünk olyan, mint a számatüt? Talán ez a rut vonás nemzeti sajátságunk volna?

Igen, hagytam reá.

Nem barátom, felelte ő, a múlt is igazolja, hogy nem! Bizonyára ez is részint korunk tulajagias irányának tudható be, mely megteremtője az érdekek szövevényes hálózatainak s mely közt eligazodni vajmi nehéz; részint a nagy elégedettségnek, mely nem beszél arról a mi nincs, de azért sem tesz semmit a mi van. Jól mondja egyik szellemes tárcáirónk: az embereknek nem szabad elégedetteknek lenniök, mert az egyének meglegedése, az egész emberiség szerencsétlensége. Az elégedettség a mának öröme, az elégedettség a holnap akarata és ez az akarat az élet. Az elégedettség elélt kenyér és mulatságos, az elégedettség forradalmakat csinált, genieket alkotott, törekvéseket ébresztett, a levegőt tisztította és életté változtatta a tengődést.

Ezek volnának azok a dolgok, fejtezte be érdekes fejtegetését barátom, mely egy értekezés anyagát képezné.

Szóval tükröt tartanék a társadalom képe elé — mondtam én. Csakhogy ehez nekem semmi kedvem. Nemcsak azért, hogy az igazság kimondása fejbeveréssel jár, hanem, mert falra hajgált borsó lesz az egész.

Hát akkor mutasd be városunk társadalmának a képét egy más, régebbi korból, ösztökélt barátom, ugyanilyen modorban és szellemben, mint a hogy a mait vázlatosan bemutattam ne-

ked és pedig, hogy könnyebben emészthető legyen, egy szép történelmi elbeszélés keretében.

Az ám, aggodalmaskodtam én, csak hogy mit tudunk városunk történetéből?

Hogy 1311—1320 táján, Robert Károly korában keletkezett; hogy 1441-ben Brankovics György deszpota az ura; hogy 1450-ben a Hunyadi Jánosé, később ismét a szerb deszpotaé; hogy 1482-ben Kimizsi Pál, Dóczy Péter és Brankovics Vuk deszpota a szendrői pasát városunk határára vezik meg; hogy 1526 után Zápolya János veszi birtokába s a mai megyeház helyén várat épít; hogy halála után a fiaé Zsigmondé; hogy 1551-ben török kézre kerül, hogy szandzsákság s hogy csak a XVIII. század elején szabadul föl a törökjárom alól?

Ez barátom nagyon sovány anyag.

Ép ily sovány anyagot nyújtanak a leveles ládák s a levéltárak, úgy, hogy ezekből egy elmúlt társadalom képét összeállítani oly szempontból, mint a milyenből bemutattad te a mait, teljes lehetetlenség.

Dehogy lehetetlenség, felelte kormányosom. Ugy látszik, te megelégedtél az én nagyszerű találmányomról, az „Y” sugarakról, mellyel, a mint tudod, képes vagyok az évszázadokkal elélt szerepelt emberekről és megtörtént eseményekről mozgó fényképeket készíteni. Hiszen a napokban tettünk kísérleteket vele s láthatad, mily remekül bevált.

Csakhogy én ezzel nem érek semmit, mondtam. Nekem élő emberek kellene, akiket lássak és halljak.

Hát hozok én azt is, jelentette ki kormányosom, csak mond meg, melyik korszakból parancsolod. A csodálkozástól majd hanyat estem.

Tán kételkedel ennek a keresztülvihetőségében, kérdezte? Hát hallgass ide, kételyeid azonnal eloszlának.

Talán ismered nézeteimet a lélekvandorlást

bölcsességéről az ifjúság olytatása volt tartott szobrot Bányai szavain kívül jutalmazták.

bulpe Vilmos szvéttel érte nyiben neje et e hó 22-én 21-ik eszten- Budapestén mely gyászba családját, ö csaldját, ö kékét, a hol t a szüköl- ótékonyságot és száz gyer- aladot látott gy alig van ny, mely jó- szorgalmas a férjével nagy gazda- k. E mellett közeletében volt a vörös az összes a tűzoltó zászlóanyja om vezetője hajnalban el a török- olba óriási következő

gy saját, dor, nem- fajdalomelt illetve nő- chulpe sébet életé- tendéjében, szenderült. 23-án dél- mető halot- szertartása -én delután olban örök- szent mise- órákor fog- rán a kegy- emutattatni. Nyugodjék

közgyűlése. nuár 31-ikén eken a vár-

etű legyen, en.

akhog mit ároly korá- ics György Hunyadi ké; hogy Brankovics k határán nos veszi arat épít; 1551-ben hogy csak örökjárom

a leveles egy el- zempont- mait, tel-

ányosom. agyszerű ellyel, a kkal ez- esemé- Hiszen a áthattad,

t, mond- t lássak

rmányo- ncsolod. n.

etőségé- azonnal

ndorlást

megyeház főispáni kistermében rendes évi közgyűlést. A közgyűlés tárgyai: 1. Az 1903. évi zárszámadás. 2. Az 1904. évi költségvetés. 3. Rendezendő tűzoltó-tanfolyamok. 4. A vármegyei és járási tűzfelügyelők szabályzata. 5. Az 1903. évi tűzvizsgálatok eredménye. 6. Erdőványok s netan még befolyandó ügyek.

A nagybecskereki villamosvasút. A kereskedelemügyi miniszter Löwinger Dezső építési vállalkozó szegedi lakosnak Nagybecskerek vasuti állomástól, illetve Nagybecskerek-Bégapart állomás területéről kiindulólag a nagybecskerek-zombolyai keskeny vágányu vasút Nagybecskerek-Bégapart és Várház állomások közötti szakaszának felhasználásával az utóbb nevezett állomásig vezetendő villamos városi vasutvonatra az 1901. évi január hó 6-án kiadott és a múlt évi január hó 7-én meghosszabbított előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számított további egy év tartamára meghosszabbította.

A billedi magyar dalárda. Megírtuk, hogy Uitz Péter Billed község hazafias lelkű piébanosának sikerült a német községben egy magyar dalárdát alakítani, mely, mint örömmel értesülünk, folyton növekszik és gyarapszik, olyannyira, hogy ma már több mint 70 tagja van. A dalárda tagjai nemrégiben elhatározták, hogy ez év május havában felavatják egyleti zászlójukat s ezért ma Uitz Péter piébanos vezetése mellett küldöttségileg tiszteltek dr. Dellimanic Lajosnál, a kit megkértek, vállalná el a zászlóanyai tisztet. A főispánné, a ki szokott szeretetreméltóságával fogadta a küldöttséget, kijelentette, hogy szívesen teljesíti a kérést, amire a küldöttség ő méltósága lelkes éltetésével távozott.

A központi hitelszövetkezet közgyűlése. Tegnap tartotta meg a torontálvármegyei központi hitelszövetkezet VII-ik rendes évi közgyűlést Poroszkay Béla elnöklei alatt. A közgyűlésen a már hirdapilag közölt igazgatósági jelentést a felügyelő-bizottság jelentésével együtt észrevétel nélkül elfogadták, s úgy az igazgatóságnak, valamint a felügyelő-bizottságnak a felmentvnyét megadták. Az igazgatóságba megválasztották Torontálvármegye képviselőjében Jankó Agoston alispánt, a felügyelő-bizottságba pedig Mencezer Lipót, Mayer Rezsőt és Thury Mihályt.

Megjutalmazott munkások. Lélekemelő szép ünnepély folyt le folyó hó 19-én Nakófalván, hol Tellecsky Kristóf főszolgabíró sajátkezűleg adta át a földmívelésügyi miniszter 100 koronás jutalmát Hunzinger Jakab munkásnak, aki már 38 éve dolgozik egy és ugyanazon gazda földjén. Az agg munkás a jutalom és a Tallian Béla sajátkezü aláírásával ellátott elismerő oklevél átvelekor könyezve köszönte meg a kitüntetést, a nagy számmal egybegyűlt nemetajku közönség pedig lelkesedve ünnepelte a közszeretben álló főbíró és Holzinger, a község erdemdus

illetőleg. Hírsorsos tudósaink újabban minden kétséget kizárólag be tudják bizonyítani, hogy a földi ember lelke a halál után egyenesen a Mars bolygóra röpi s aztán ott folytatja működését valamelyik marsbeli ember porhüvelyében. E theoria értelmében a városunkhoz fűzött történelmi események meghalt szereplőinek lelkei is valamelyik marsbeli ember testi és szellemi irányítói. Nekünk pedig a Mars bolygóra utazni semmi. Repülőgépeink segítségével könnyen megtehetjük. Szállítok én neked innen földi életet éit s mathuzsálemi kort ért embert annyit, a mennyit akarsz.

De hát az idő, aggodalmaskodtam én. Az ne aggaszson, monda ő. Számításaim alapján menet a Marsra 2 nap; vissza a földre 2 nap; marad még 2 napod, mely elég neked látni és hallani marsbeli atyáinkait s ennek alapján összekövescselni felolvasandó elbeszéléseidet.

Hát Isten neki, mondtam én s hétfőn éjjel kormányosom ura keit.

Sajnos, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy mindeztideig nem érkezett vissza és én nem irhattam meg elbeszélésemet.

Valamit azonban kellett csinálnom, hogy a mai esti híresen ne maradjon.

Ami his időm volt még hátra tehát arra fordítottam, hogy e dolgokat, a miket kegyesek voltak végighaligatni, leírásítam, a mikben kormányosom fejtegetése azt hiszem elég tanulságos s hü képe mai társadalmi életünknek.

Bocsánatot kérek, hogy csak e silánysággal szolgálhattam.

Kárpótlásul ígérem, hogy mielőtt kormányosom visszaérkezik a Marsról, azonnal megírom tervezett elbeszélésemet, mely egy más világ lakóinak előadása alapján fog elkészülni.

Azt hiszem tisztelt hölgyeim és uraim, tekintettel tartandó nagyszerű felolvasásomra erős hittel mondhatom:

a vizontlátásig!

jegyzőjét, akiket ismételtén biztosítottak Nakófalva német közönségének törhetlen hazafiságaról s a magyar haza és magyar nemzet iránti végtelen ragaszkodásáról. Tellecsky főbíró megköszönve az ovációt, ismételtén buzdította az egybegyűlteket a magyar állam és nemzet iránt való lelkes szeretetre és tiszteletre. — Másnap ugyanily ünnepélyes módon adott át Tellecsky főbíró 100 koronát és elismerő oklevelet Magyar-Padén a 78 éves Gera Adám mezőgazdasági munkásnak, ki 42 éve szolgál egy helyen. Az összegyűlt lakosság óhajára Szvoboda jegyző szép szavakkal felkérte Tellecsky főbíró, hogy a nép nevében sürgönyileg mondjon köszönetet a jutalmazásért Tallian Béla földmívelési miniszternek és dr. Dellimanic Lajos főispánnak.

Maróczy Géza eküvője. Maróczy Géza, a világhírű szegedi sakkmeister szombaton vezette ottárhoz szegeden Mann Irén kisasszonyt, Mann Jakabnak, a szegedi állami bábaképző intézet tudós igazgató-orvostanárának bájós leányát.

A zenekedvelők estélye. A nagybecskereki zenekedvelők egyesülete szombaton este tartotta kedélyes táncestélyét a kaszinó termeiben, a melyek zsufolásig telve voltak közönséggel. Színesség és élénkítő tettek az estély képét a rendes bili toillettektől elütő petyes kosztümök és a piros frakkok. A táncestélyt tarkította a sok mindenféle bohóság, komikus felvonulások, kuplék, cirkuszi mutatványok, panoráma, zene, automobilverseny előgázolással és más józú mókák. E mellett bőven jutott idő és alkalom a táncra és a sok szép leány és asszony reggelig abba sem hagyta a mulatságot.

A korcsolyázók öröme. Nehány napi locspocs idő után ismét beköszöntött a hideg. Az éjjel meglehetősen erős fagyban volt részünk, úgy, hogy ma a korcsolyázók nagy örömeire újból megnyitották a jégpályát, a melyet egy a délelőtt, valamint a délután folyamán számosan kerestek fel, hogy az egészséges sportból kivegyék részüket. Az országos meteorologiai intézet jóslata szerint egyébként a mostani időjárás tartós lesz, aminek természetesen a korcsolyázók örülnek.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január 25-én.

Távirati tuosítás.

Budapest, január 25.

A képviselőház ma délután ülést tartott, a melyen folytatták az ujoncmegajánlásról szóló törvényjavaslat tárgyalását.

A mai ülésen Molnár János, Bedőházy és Zboray Miklós beszéltek a javaslat ellen.

A miniszterelnök a királynál.

Budapest, január 25. (A „Torontál” ered. táv.) Bécsből táviratozzák: Tisza István gróf miniszterelnököt a király szerdán délelőtt 10 órákor fogadja külön kihallgatáson.

A politikai helyzet.

Budapest, január 25. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház folyosóján ma délelőtt nagy élénkség uralkodott. Egyre-másra jöttek az irányadó politikusok s megjelentek az Andrássyak és Khuen-Héderváry Károly gróf is, a kik az apponyistákkal és Tisza Istvan gróf miniszterelnökkel vitatták a helyzetet. Beavatottak beszéltek, hogy Tisza István gróf miniszterelnök kedden este Bécsbe utaznék, szerdán fogadja a király és csütörtökön nyilatkozik a Házban, a mikor állítólag pár napi határidőt szabna az ellenzéknek az ujoncmegajánlasi javaslat és az indennitás megszavazására. Akár létrejönne a béke, akár nem, a delegáció február elején összeül s ez esetben a Ház két hétig szünetelne. Megtörténhet azonban, hogy a miniszterelnök királyi kihallgatása minden kombinációt halomra dönt. Egyes politikusok utalnak Héderváry gróf ithonmaradására és nagy jelentőségűnek tartják, hogy a gróftot már harmadszor visszatartja az udvar egyiptomi utjáról. Ezzel szemben Héderváry bizalmasai azt mondják, hogy a gróftot pusztán csak gyengékedése tartja itthon.

Budapest január 25. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bécsből táviratozzák: A „Neue Frei Presse” mai számában Khuen-

Héderváry gróffal tartott beszélgetést közöl. E beszélgetésben Khuen-Héderváry gróf elmondotta, hogy az egyiptomi utra való elindulása előtt újévi tisztelgésen volt ő felségénél. A felségnél beszéd közben szó esett a politikáról is, amely alkalommal ő mindenben osztotta Tisza István gróf véleményét és álláspontját. Miután katonafia megbetegedett, nem Egyiptomba, hanem Korfuba fognak utazni. A politikai viszonyok oly alakot öltöttek, hogy minden közkatonának kötelessége résen lenni. A roham közvetlen küszöbén állunk, mondtotta a gróf és ezért megy Korfuba a delegációk alatt, úgy, hogy Korfuból, ha jelenléte szükséges, két nap alatt itthon lehet.

Bánffy Dezső Deesen.

Budapest, január 25. (A „Torontál” eredeti távirata.) Deesről táviratozzák: Bánffy Dezső báró tegnap Kolozsavárról párthiveivel ideérkezett, hogy zászlót bontson itt pártja érdekében. Délelőtt volt az Angol-szállóban az új párt alakuló gyűlése. A gyűlésen Bánffy Dezső elmondotta programját és kifejtette politikai álláspontját. Hangsúlyozta, hogy a 67-es közjogi alapon áll s e párt törekvése a 67-es törvényeknek teljes végrehajtása s a közgazdaságilag független Magyarország megteremtése. Föltűnt, hogy Bánffy Dezső báró régi gárdája teljesen távol maradt. Délben Bánffy és párthivei lakomára gyűltek össze.

Elhunyt képviselő.

Budapest, január 25. (A „Torontál” eredeti távirata.) Molnár József a csikszeredai kerület szabadalvúparti képviselője tegnap 55 éves korában meghalt. A képviselőház elnöksége táviratilag fejezte ki részvétét. Temetése szerdán lesz.

Elhunyt testőrszázados.

Budapest, január 25. (A „Torontál” ered. táv.) Mint Bécsből táviratozzák, Bechtolsheim báró testőrszázados, lovassági tábornok ma ott meghalt.

A szepesi egyházmegye gyásza.

Budapest, január 25. (A „Torontál” ered. táv.) A katolikus egyháztól újabb gyász érte. Mint ugyanis Szepeshelyről táviratozzák, Richnovszky Pál püspöki helynök ma ott 68 éves korában meghalt.

Orosz-kínai csete-páté

Budapest, január 25. (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Csifuból táviratozzák, a mandzsuoerszági vasut mellett az orosz katonaság összeütközött egy nagy csapat kínai rablóval. A kínaiak több orosz katonát megöltek, de az oroszok leverték a kínaiakat s nagy részüket foglyul ejtették.

Kegyelem Lynch tábornoknak.

Budapest, január 25. (A „Torontál” eredeti távirata.) Londonból táviratozzák: A halálraítelt Lynch tábornok, iországi dandárparancsnoknak, a ki a buroknál az angolok ellen harcolt, a király megkegyelemzett.

Elpusztult város.

Budapest, január 25. (A „Torontál” eredeti távirata.) Krisztiániából táviratozzák: Alesund városa, melyet tegnap óta iszonyu tűzvész pusztít, kétségbeejtő képet mutat. A város még egyre ég s az alesundi tűzoltóság a roppant viharban feladta a romboló elem elleni küzdelmét, a mely teljesen eredménytelen. A viharban és a vészben a helyzetet áttekinteni még ma sem lehet, mert ugyszólva, a város minden pontja szinte hozzáférhetetlen. Hiszik azonban, hogy emberéletben nincs kár.

Határidő-gúzet.

Budapest, január 25. (A nagybecskereki Lloyd-társulat táv.) A mai tőzsdén az árak kissé emelkedtek. Déli zárlatkor a következő árakat jegyezték:
Buza (áprilisra 1904.) 7.88 — —
Tengeri (májusra 1904.) 5.29 — —
Zab (áprilisra) 5.51 — —
Rozs (áprilisra) 6.61 — —

A Nagybecskereken székelő
Közgazdasági Bank mint Részvénytársaság
1903 évi zárszámadásai.

I. üzletév kezdete 1903. február 3-án. — A részvények névértékének utolsó részletbefizetése 1903. évi április 25-én történt.

Vagyon.

Zármérleg-számla.

Teher

Készpénz	15833 18		Részvénytőke: teljesen befizetve	200000 —
Elhelyezett pénzek:			Tartalékalap: részvényátíratási díj	11 —
Az osztrák-magyar banknál giro-számlán	28552 09		Takarékbetét	343895 67
Más pénzüintézeteknél	18595 91	62981 18	Tőkekamatadó 1903. II. felére	415 60
Váltótárca			Visszleszámított váltók	618427 61
Jelzálogkölcsonők:		1081930 80	Engedményezett jelzálogkölcsonők	308118 20
A tárczában, engedményezés folyamatban	48099 59		Az igazgatósági-, felügyelő-bizottsági- választmányi-tagok, a tisztviselők és zálogbeesős óvadéka	69000 —
Átruházottak	308118 20	356217 79	1904-re befolyt kamatok	19048 21
Óvadék a városnál, kézizálogüzletünk után	4000 —		Adótartalék	1200 —
ennek függő kamata	58 66	4058 66	Hitelezők	22202 16
Kézizálogkölcsonők			Átmeneti tételek	105 29
Leltár		3165 —	Tiszta nyeresemény	12000 23
Alapítási költség (2740 K. 84 f. 5 év alatt törlesztődik)		4343 —		
Letétek		2192 67		
1904-re fizetett kamatok		69000 —		
Átmeneti tételek		10422 74		
		112 13		
		1594423 97		
				1594423 97

Teher.

Veszteség- és nyereség-számla.

Jövedelem.

Kamatok:			Más pénzüintézetnél elhelyezett tőke	
Takarékbetétek után	6159 76		tőke kamata (70% adómentes)	58 60
Visszleszámítás után	17551 45		Kamatok, jutalékok és egyéb jövedelmek	58301 96
Engedményezett jelzálogkölcsonők után	5338 61	29049 82		
Költségek:				
Tiszti fizetések, házbér, üzleti költségek	14456 32	15004 49		
Alapítási költség (2740-84 K. 20%-a)	548 17	483 21		
Leírás a leltárból	1200 —	1816 07		
Adótartalék	616 07	6 80		
Tőkekamatadó		12000 23		
Kézizálogkölcsonők bélyegilletéke		58360 62		
Tiszta nyeresemény				58360 62

A KÖZGAZDASÁGI BANK MINT RÉSZVÉNYTÁRSASÁG KÖNYVELŐSÉGE: *Róna Árpád*, főkönyvelő.

A KÖZGAZDASÁGI BANK MINT RÉSZVÉNYTÁRSASÁG IGAZGATÓSÁGA:

Mayer Aurél s. k.,
vezérigazgató.

Dr. Várady Imre s. k.,

Leitner Zsigmond s. k.,
a „Magyar Takarékpénztárak Központi Jelzálogbankja mint R. T.” vezérigazgatója.

Hajduska Jenő s. k.

Mayer Henrik s. k.

Ezen zármérleg- és veszteség- és nyereség-számla a „Közgazdasági Bank mint Részvénytársaság” üzleti könyveivel összehasonlítván és a pénztár ennek megfelelőleg megvizsgáltván, az utóbbi rendben levőnek, a könyvek pedig helyesen és a törvény szerint vezetetteknek és a jelen zármérleggel és veszteség- és nyereség-számlával mindenben megegyezőknek találtak.

Kelt Nagybecskereken, 1904. évi január hó 8-án.

Löffler Jónás s. k.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Gróf Vilmos s. k., elnök.

Schenk Hermann s. k.

A nyereség felosztására vonatkozó igazgatósági javaslat a következő:
 A tisztelt közgyűlés rendelkezésére áll tiszta nyereségként 12000 korona 23 fillér. Ebből fordítandó: a) osztalékra és pedig tekintettel a részvénytőke befizetésére rendelt határidőkre kikerekítve, részvényenként 6 korona 50 fillér, összesen 6500 korona; b) a tartalékalapra 3000 korona; c) a felügyelő-bizottság tiszteletdíjára 500 korona; d) a napibiztosi jelenléti jegyek beosztására egyenként 5 korona, összesen 1365 korona; e) a fennmaradó 635 korona 23 fillér az 1904. év nyereségszámlájára átvéendő.
 Kiemeljük, hogy úgy a vezérigazgató, mint az igazgatóság többi tagjai az alapszabályok 45., illetve 35. §-ában biztosított tiszteletdíjról a lefolyt üzletévre vonatkozólag lemondottak, miért is nevezetteknek ebbeli alapszabályszerű jogaik kielégítése tekintetében javaslatételének és határozathozatalának szüksége fenn nem forog.

Az igazgatóság.

Mint a Nagybecskereken székelő „Közgazdasági Bank mint Részvénytársaság” felügyelő-bizottsága tisztelettel jelentjük, hogy 1903-iki I. üzletévre vonatkozó zárszámadásokat tüzetesen megvizsgáltuk, az intézet könyveivel összehasonlítottuk és konstataciókat, hogy a veszteség- és nyereség-számla minden tételében megfelel az intézet tényleges állapotának és a törvényes feltételeknek.
 Nemcsak az év végén, de az elmúlt év folyamán is, több ízben megvizsgáltuk az intézet ügyvitelét, értékkészletét, köve-
 teléseinek minőségét és mindent rendben találtunk.
 Ezek után a tisztelt közgyűlésnek elfogadásra ajánljuk a betérjesztett zárszámadásokat, az igazgatóságnak a nyereség felosztására vonatkozó javaslatát és kérjük, hogy a felmentvényt úgy nekünk, mint az igazgatóságnak megadni méltóztassék.

Kelt Nagybecskereken, 1904. évi január hó 18-án.

Löffler Jónás s. k.,
felügy.-biz. tag.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Gróf Vilmos s. k.,
felügy.-biz. elnök.

Schenk Hermann s. k.,
felügy.-biz. tag.

(109-1.1)

aság

Meghívó.

Az ittebei takarékpénztár részvénytársaság

1904. évi február hó 11-én délelőtt 9 órakor

VIII. évi rendes közgyűlését

tartja, melyre a t.-cz. részvényesek ezennel meghivatnak.

Tárgysorozat:

1. Elnök, szavazatszedő-bizottság és jegyzőkönyvhiteljesítők választása.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése és az igazgatóság és felügyelő-bizottságnak a felmentvény megadása.
3. A tiszta nyereség hovatartozásáról határozat.
4. Az alapszabályok 32. §-a értelmében 3 igazgatósági tag, valamint a 43. §-a értelmében 3 felügyelő-bizottsági tag választása.
5. Az alapszabályok 30-ik §-ának módosítása.
6. Netáni indítványok.

AZ IGAZGATÓSÁG.

20. §. Minden részvényes köteles, ha a közgyűlésen megjelenni szándékozik, részvényeit három nappal a közgyűlés előtt ténnyel mellét a társasági pénztárba letenni. A közgyűlésnél való részvételnél ezen ténnyel igazolványul szolgál.

Az ittebei takarékpénztár részvénytársaság 1903. évi ZÁRSZÁMADÁSA.

Vagyon.

Zármérleg.

Teher.

Pénzkészlet	3152	35	Tőke-számla	100000	—
Váltó-számla	436054	99	Betét-számla	298755	05
Kölcsön-számla	42221	20	Visszszámítolási-számla	79819	—
Jelzálogi kölcsön-számla	4934	—	Tartalékalap-számla	22567	—
Giro-számla	20295	50	Osztalék-számla	196	—
Folyó-számla	2227	94	Tiszta nyeresemény, mint egyenleg	13446	72
Per-számla	4620	—			
Értékpapír-számla	345	—			
Butor-számla	900	—			
Nyeresemény számla	32	79			
	514783	77		514783	77

Tartozik.

Veszteség- és nyereség-számla.

Követel.

Fizetések számla	4670	—	Váltó-kamat	—	—
Díj-számla	624	—	Kölcsön-kamat	—	—
Betétkamat-számla	13302	67	Jelzálogi kölcsön-kamat	számla	48032 20
Betétkamatadó-számla	2305	47			
Perköltség-számla	103	58			
Visszszámítolási kamat-számla	8298	62			
Kezelési költség-számla	792	14			
Közköltség-számla	1051	21			
Adó-számla	2877	79			
Házbér	560	—			
Tiszta nyeresemény	13446	72			
	48032	20		48032	20

Kelt Szerb-Itteben, 1903. december hó 31-én.

Karaff Ernő s. k.,
pénztárnok.

Klein Mór s. k.,
könyvelő.

Dr. Szántó A. s. k.,
aligazgató.

Jenovay Zoltán s. k.,
igazgató.

A kereskedelmi törvény 195. §-a alapján az alólírott felügyelő-bizottság jelenti, hogy a fennebbi zárszámadást, illetve mérleget a könyvekkel és pénztári állapottal összehasonlítván, azokat minden tekintetben helyesnek találtuk.

Kelt Szerb-Itteben, 1904. évi január hó 23-án.

A felügyelő-bizottság:

Grünwald Zsigmond s. k.,
biz. tag.

107-1.1

Jenovay Imre s. k.,
biz. elnök.

Lázár Antal s. k.,
biz. tag.

én történt.

Teher.

200000	—
11	—
343895	67
415	60
618427	61
308118	20

69000	—
19048	21
1200	—
22202	16
105	29
12000	23

1594423 97

Jövedelem.

58 66

58301 96

58360 62

elő.

igazgatója.

könyveivel
nyesen és a
találtattak.

osztalékra
zesen 6500
gyek beval-
tvetendő.
iban bizto-
kielégítése

tóság.

jelentjük,
és konsta-
téléteknek.
tét, köve-

nyereség
ssék.

(109-1.1)

